

sætte mig imod det, der her kunde opnaas, fremfor maaske at blive staaende paa det, vi nu have. Der saaldt fra den højtærede Finansminister ved første Behandling den Bemærkning, at hvis man ikke kom overens nu, saa havde Regeringen en stærk Stilling, idet vi saa blive ved, hvad vi have, og det forekommer mig rigtignok, at det, som her foreslaas, og som der jo til Dels er opnaaet Entighed om med den højtærede Finansminister, maa siges at være et Fremstridt fra det nu bestaaende. Naar nu det ærede Medlem kommer og forlanger økonomisk Lige- ret, vil han, at naar vi ikke kunne komme bort fra Industritolden, skulle vi have en tilsvarende Told paa Landbrugsprodukter i Form af Eksportpræmier. Han opgav, hvor meget der indføres af de forskellige Varer, som vedrøre Landvæsenet, og han omtalte da bl. a., at af en Position, nemlig fersk Fisk indføres der 10 Mill. Bund. Jeg antager, at det maa bero paa en Misforstaaelse af det ærede Medlem, at vi her i Danmark skulde indføre 10 Mill. Bund fersk Fisk fra Udlandet. Mon ikke dette forholder sig saadan, at der her igennem Landet føres fersk Fisk, som ikke forbruges her i Landet? Det er nemlig Tilfældet, at Svenskerne forsende en saa stor Mængde Sild over Frederiks- havn gennem Landet til Thykland, at der i 2—3 Maanedes om Vinteren gaar et helt Jernbanetog omtrent hver Dag gennem Landet alene med fersk Fisk. Dette er altsaa ikke noget, der forbruges her i Landet, men de danske Statsbaner have Fortjeneste ved, at Svenskerne føre deres Fisk her igennem. Hvis vi nu lagde Told derpaa, vilde det slet ikke komme Statsbanen til gode, thi paa hvad der indføres og med det samme udføres godtgøres jo Tolden. Hvis vi lagde Told her paa, saa vilde Svenskerne ikke føre Silbene her igennem, saa vilde de sejle dem direkte til Thykland, og man und- drog derved Statsbanerne fra at saa Fortjeneste ved Transporten, og de danske Fiske- handlere unddroges den Fortjeneste, de kunne have af denne Forretning med Svenskerne og Thyterne. Jeg tror altsaa ikke, der vilde komme saa stort et Beløb ind i Statskassen paa denne Konto, som det ærede Medlem tror. Yderligere vil jeg blot gøre opmærksom paa, at naar han mente, at en Eksportpræmie f. Eks. af 10 Ore pr. Pfd. Smør vilde være saa stor en Fortjeneste for Landbruget, tror jeg, at navnlig for Jylland og særlig for Nordjylland vilde det være en daarlig Fortjeneste. Man kan nemlig godt regne, at der gaar 14 Pfd. Kraftfoder til for at producere 1 Pfd. Smør, og naar

man skal give $\frac{3}{4}$ Ore i Told for et Pfd. Kraftfoder, vil det sige, at vi, for hvert enkelt Pfd. Smør, vi producere, ville faa en Merudgift af $10\frac{1}{2}$ Ore, medens vi kun faa i Eksportpræmie 10 Ore pr. Pfd. Smør; det er altsaa $\frac{1}{2}$ Ore Merudgift, vi faa. Jeg tror altsaa ikke, det vil fylde stærkt i Landbrugernesomme deroppe. Det kan jo være muligt, at man andre Steder i Landet kan have Fordel af en Korntold, fordi de sælge Korn der, men det gøre vi ikke i Jylland, navnlig ikke i Nordjylland. Der fødes alt op, hvad vi have, og ind- føres tillige en betydelig Mængde Foder- stoffer, saa jeg tror ikke heller, dette vilde hjælpe Landbruget synderlig. Med Hen- syn til de øvrige Ting, som det ærede Medlem omtalte: Heste, Føl, Okser, Kalve, Faar og Geder, ja saa forekommer det mig, at vi her i Danmark have en Overfludsproduktion, saa selv om vi lægge Told paa de fremmede, der indføres hertil, ville vi alligevel faa en Overfludsproduktion, som skal ud af Landet, i hvert Fald det meste deraf, og det vil fylde saa stærkt paa Markedet her, at Prisen paa vort Marked ikke vil blive en Ore større. Det er bitterligt, at naar vi have langt mere, end vi kunne bruge herhjemme, vil Markedet reguleres af Udlandets Priser, saa det vil ikke fordyre Priserne det mindste, at vi lægge Told paa Heste og Faar. Det forekommer mig i det hele taget ikke, at det er ad den Vej Landbruget skal hjælpes. Den Vej, hvorved Landbruget kan blive ligebe- rettiget, er ved at nedsætte Toldbestyrelsen for omsider at komme helt bort fra den. Det har ikke været min Tanke at komme helt bort fra den med eet Slag, men naar vi først kunde komme i den rigtige Retning nedad, kunde vi maaske senere, om kortere eller længere Tid, forsøge at komme endnu et Skridt længere ned. Det er min Be- tragtning, at naar en Industri har vokset sig op, som Tilfældet er her i Landet, under Bestyrelse, og den saa er bleven livskraftig, vil den ikke behøve altid at beholde den Understøttelse, den kunde trænge til i sine Børneaar, og jeg vil haabe, at den Tid vil komme, da man maa sige, at Industrien kan optage Konkurrencen med Udlandet, saa at den ikke behøver at have Barnepiget til hele Tiden igennem at følge sig. Jeg skal for øvrigt ikke komme længere ind paa Sagen. Der er vel fremkommet adskillige Udtalelser, navnlig fra det ærede Medlem for Horsens (Wulff), som jeg nok kunde have noget at sige til, men jeg skal dog ikke nu komme nærmere ind derpaa; jeg haaber, at den ærede Ordfører vil give det ærede Medlem